

[Alfred Jensen.]

ydelse af reguleringstillæg til pensionisterne. Efter vor opfattelse burde de have de fulde 100 pct.

Så kommer jeg til spørgsmålet om de samgifte og det forslag om motiveret dagsorden, der er stillet her i dag. Jeg tror, der er almindelig enighed om, at baggrunden for den aktion, der agtes foretaget ude i Kastrup, er de urimeligheder, der findes i lønningsloven med forskel på forsørgere og ikke-forsørgere. De påtænkte bryllupper, der her er draget frem, er jo enestående derved, at de proklameres forud, at man gør stor stads af dem i pressen. Men der findes jo adskillige andre ægteskaber, der er indgået under lignende forudsætninger; jeg vil tro, at der er sket ikke så få skilsmisser under hensyn til de fordele, man opnåede ved en skilsmisse. Man kan diskutere, om det er rimeligt, at folk bærer sig sådan ad, men een ting kan man ikke komme bort fra, og det er, at årsagen til, at noget sådant finder sted, er de urimeligheder, som findes i lønningsloven. Årsagen til, at disse tjenestemænd vil lave deres aktion, er netop urimelighederne, og deres aktion er et forsøg på at få brudt det skel, der er mellem ugifte og gifte.

Det forekommer mig også, at det er helt urimeligt, at man tager på sagen, som det er sket her, specielt når man har den opfattelse, som gøres gældende af det konservative folkeparti, at forskellen på ikke-forsørgere og forsørgere skal ophæves. Hvorfor i alverden skal man så gå til slige aktioner? Var det så ikke bedre, at der blev stillet forslag om en motiveret dagsorden gående ud på, at man nu ville gå over til at give lige løn for lige arbejde, så man kunne undgå noget sådant?

Vi kan derfor ikke stemme for det dagsordensforslag, der foreligger her. Den løsning, som ministrene — sådan har jeg vel lov til at sige — har fundet frem til i formiddagstimerne, og som der nu forhandles med tjenestemandorganisationernes folk om, forekommer os heller ikke at være rimelig.

Kan det være rigtigt, at man nu beslutter, at separerede eller fraskilte simpelthen overføres til gruppen ugifte i lønmæssig henseende? Finansministeren var selv inde på, at det synes noget ubilligt og specielt overfor en hel række tilfælde, hvorom man kunne sige, at der ikke lå noget som helst spekulationsmæssigt i en skilsmisse, men hvor denne simpelthen var en nødvendig udgang af en besværlig situation. Det er jo rigtigt, at sådan vil det komme til at virke, og vi ser da ikke rettere, end at hvis man går den vej, så gør man det vanskeligere at få en fornuftig løsning på det misforhold, der er i lønningsloven. Jeg ser heller ikke rettere; end at man derved gør det vanskeligere for dem, som egentlig burde have forsørgertillæg. Vi kender jo alle eksempler på, at en moder med barn ikke er i stand til at få forsørgertillæg som tjenestemand, fordi hun ikke opfylder alle betingelserne, og det var dog rimeligt, at man så sig om efter en mulighed for at råde bod på de urimeligheder, der findes her, urimeligheder, som enhver af os kender. Men i stedet for kaster man sig over aktionen ude i Kastrup og vil ændre tjenestemandsløven på en sådan måde, at den kommer til at virke til skade for adskillige tusinder, som ikke har deltaget og aldrig har tænkt sig at deltage i aktioner af denne art. Derfor vil jeg sige, at hvis man endelig vil råde bod på sagen, kan det kun ske ved, at man sætter ind på at ændre lønningsloven på en sådan måde, at der ikke opretholdes en forskel som den, der her er tale om. Jeg havde helst set, om det lovforslag, som vi behandler, havde taget hensyn til disse forhold og havde været affattet på en sådan måde, at man ikke opdeltte tjenestemændene i forskellige kategorier. Forholdet er jo det, at man har indført flere kategorier, end vi havde i fjor. Der klages over, at tjenestemandsløven er meget vanskelig at finde ud af, men det forekommer mig, at de midlertidige lønningstillægslove snart er lige så vanskelige at finde ud af. Man må håbe, at de, der administrerer lovene, kan klare det, for de,